

ДЪНО. -

Драги господин Синапче, знаей много добре вашето търпение. Мнозина от вашия дом са станали жертва на тия подли господа говедата. Уверявам ви, че вашите родители не веднаж са ме разплаквали. Желая да поддържам познанието си с вас, господин Синапче.

ТИТАНИЯ. -

Водете го - във мойта мълка го водете!
Луната сякаш гледа насълзена,
а тя когато плаче, всяко цвете
оплаква на земята участта
на похитена чистота.
Сега водете мълком моя мили.

/Излизат./